

[Kofod-Svendsen]

fremme under debatten sidste år, at vi havde forskellige afdelinger under Flygtningenævnet – og sige, at man i disse grænsetilfælde kunne tænke sig, at det for en de facto-flygtning kunne blive et ja i én afdeling og et nej i en anden afdeling. Jeg tror heller ikke, at f.eks. Sverige vil foretage præcis den samme vurdering som Danmark af alle flygtninge. Men det afgørende er, at det er et trygt land, flygtningene bliver sendt tilbage til, og derfor er det vigtigt, at vi prøver på, så godt vi kan, at fastslå, hvilke lande der er trygge.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Kofod-Svendsen har jo fuldkommen ret i, at det, jeg gerne vil have sikret mig med hensyn til ændringsforslag nr. 1, er, at det betyder, at flygtningen rent faktisk er i en tryktilstand. Det er bare det, jeg ikke hidtil har kunnet få klart svar på fra ministeren, og det er dertil, jeg beder om hjælp fra hr. Kofod-Svendsen, til at få ministeren til at sige, at det er sådan, det skal fortolkes. Så kan man naturligvis spørge: hvorfor så lave om på ordene?

I øvrigt mener jeg ikke, at hr. Kofod-Svendsen, at dømme efter det, han sagde, har forstået, hvad der står i ændringsforslaget til § 48, men det kan vi få lejlighed til at drøfte i udvalget.

Pia Kjærsgaard (FP):

Fremskridtspartiet mener, at ændringsforslagene bærer tydeligt præg af, at Socialdemokratiet endnu en gang har haft fingre i forslaget. Det har betydet en ny svækkelse af forslaget, som regeringen beredvilligt har godkendt. Det er sket til trods for, at justitsministeren ved første behandling udtalte, at regeringens forslag er en helhed. Helheden holdt altså, indtil de socialdemokratiske venner fik set forslaget igennem endnu en gang.

Jeg vil gerne igen spørge justitsministeren, hvor mange det er, man har registreret ved grænserne, som har søgt og fået opholdstilladelse i et andet land, inden de kom til Danmark. Under første behandling spurgte jeg justitsministeren om det samme, men dengang var justitsministeren mere optaget af at kommentere andre, uvæsentlige ting. Måske kan jeg få et svar nu fra justitsministeren. Jeg finder det fortsat meget relevant for hele

spørgsmålet, eftersom ministeren selv benytter det som argument for lovændringen at lade det indgå i § 7, stk. 3.

Ændringen til § 1, stk. 2, er ganske rigtig en stramning, men en stramning i den forkerte retning. Der er tale om, at der skal gives opholdstilladelse til stort set alle, som vi har det i dag. I det oprindelige forslag benyttes ordet »kan«, og det er jo en ganske anden sag, men det ser ud til, at regeringen er gået med til de socialdemokratiske venners ændringsforslag, og det er meget beklageligt.

De to andre ændringsforslag er regeringen og de socialdemokratiske venner alene om at foreslå. I den førnævnte ændring havde man også fået SF med, men det er jo naturligt – dér er loven nemlig endnu dårligere.

De to ændringsforslag er smånusseri, som Socialdemokratiet også har haft indflydelse på, og da vi finder dem overflødige, vil vi stemme imod forslagene.

Jeg kan sammenfattende sige, at en vedtagelse af disse ændringsforslag – hvilket jo meget tyder på vil finde sted – betyder, at loven snart er lig den, vi har i dag, og det er Fremskridtspartiet langt fra tilfreds med.

Vi er modstandere af truslen over for transportører, som vi mener er urimelig, da regeringen vil pålægge nye restriktioner for at undgå bøder. Det er en indgriben i erhvervslivet, som ville have været overflødig, hvis regeringen ikke havde lavet den tåbelige flygtningelov, som gang på gang skal ændres.

Tilmed skrives der i betænkningen, at justitsministeren mener, der kan være et senere behov for at slække på de visumregler, som ministeren nu ønsker indført. Det er en speciel form for konsekvens, vi her er vidne til.

Bemærkningen i betænkningen om, at man vil tage flygtningevoten på 250 op til overvejelse, når denne lovændring har vist sig succesfuld, må være forkert. Hvis denne sag ikke var så dybt alvorlig, som den vitterlig er, kunne man fristes til at le højt ad den bemærkning. De ændringer, der sker nu, vil ikke bringe antallet af flygtninge ned i nærheden af 250.

Alligevel mener jeg, det er positivt, at vi kan notere os, at Socialdemokratiet nu også er ved at styre ind på det spor, som Fremskridtspartiet har banet i flygtningelovgivningen. Det skal de slet ikke have utak for. Der er lang vej endnu, men små skridt i den rigtige retning har også ret.